

MAGYAR MAGÁNTISZTVISELŐ

A KERESZTÉNYSZOCIALISTA MAGÁNTISZTVISELŐK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelenik havonként egyszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRUT 49

Előfizetési díj évi 3 pengő.

TELEFON: J. 409-69.

Ha emelésről hallunk alkalmazotti vonatkozásban, fogadunk tizzel egy ellen, hogy nem a fizetés, hanem a szolgálati idő emeléséről van szó. Nem vagyunk megvádolhatók azzal, hogy a köztisztviselők érdekében számtalanszor felszólaltunk volna. Ennek pedig többek között az az oka, hogy a magántisztviselők sérelmeinek tengernyi sokasága eléggé elfoglal bennünket és különben is tudjuk, hogy olyanok, akik őket védik, mégis csak akadnak.

Most mégis a köztisztviselőkkel foglalkozunk, amire okot az a komoly hír szolgáltat, hogy fel akarják emelni a közalkalmazottak szolgálati idejét, ami azt jelenti, hogy öt évvel tovább kellene szolgálniuk nyugalomba vonulásuk előtt. A magánalkalmazottak erősen tulnyomó része a jelenlegi kötelező öregségi biztosítás igen szerény áldásában csak 65 éves korától kezdődően részesülhet és ha kárörvendők lennének, minden okunk meg lehetne, mert ume a közalkalmazottak is csak később vonulhatnak — teljes fizetéssel — nyugdíjba.

Nem örülünk mégsem és együttérzünk velük! Mert igazuk van abban, hogy a későbbi nyugdíjavonulás csökkentené az előlépések lehetőségét, ami viszont az ambícióra van káros kihatással. És még valami. A további szolgáltatás az állásnélküliség mesterséges növelését is jelenti, mert évekkal később kell a nyugalomba vonulók révén az ismert ranglétrán előlépők helyét új erővel betölteni. Ebben a vonatkozásban pedig szoros kapcsolat áll fenn velünk magánalkalmazottakkal. Ugyanis az iskolából kikerülő ifjuság természetesen elhelyezkedést keres. Aki teheti, szülői és nagybácsi összeköttetéssel a megüresedő közalkalmazotti állásokat igyekszik elnyerni és a felesleg a magánalkalmazotti pályára tódul, ami helyzetünket fokozottan súlyosbitja.

Nem megoldás tehát a közalkalmazottak szolgálati idejének meghosszabbítása, vagy ha az, akkor a lehető legrosszabb!

Mivel indokolják ezt a szerencsétlen ötletet? A gazdaságossággal! Azzal, hogy az előírt szolgálati idő letöltésével teljes fizetéssel kell nyugdíjazni a közalkalmazottakat: tehát ha szolgálati idejüket öt évvel megtoldják, akkor ugyanannyi időre ingyen munkaerőhöz jutnak, mert ugyanannyi marad a fizetés, amennyi nyugdíjat ugyanis adni kellene.

Elhisszük, hogy a hivatalos köröket, — ha talán későn, de mégis — takarékosági vágy lepte meg. Elvégre igazuk van, hogy a köz pénzével: a verejtékkel kiizzadott adókkal takarékoskodni kell. De ne itt kezdjék el!

Ha egy kicsit körülnéznek, találhatnak a munkaerő értékesítésére nézve célszerűbb megoldásokat is. És ha a közpénzeket gazdaságosabban kívánják felhasználni, arra is nyílnak lehetőségek. Vonják le az üdvös tanulságokat és akkor nem lesz semmi szükség arra, hogy a szolgálati időt — akár csak egy nappal is — meghosszabbítsák.

—ács.

A munkaidő.

Az alkalmazotti kérdés egyik legjelentősebb problémája kétségtelenül a munkaidő ügye. A munkaidő szabályozására irányuló kívánság nagyon régi keletű és szervesen bekap solódott a magánalkalmazotti mozgalomba. Különösen indokoltá teszi a rendezés iránti erőteljes sürgetést a világháború befejezésekor jelentkezett és azóta végzetesen fokozódó munkanélküliség, melynek réme készlet minden állásban levőt, hogy a munkaadó minden lehetetlen kívánságának gondolkodás nélkül eleget tegyen, nehogy önmaga és családja szükös kis kenyere veszélyeztetve legyen.

Ugy hisszük, felesleges élenken bizonyítanunk azt a töké természetében különben is rejlő tulajdonságot, hogy a legkisebb ellenértékért a lehető legnagyobb szolgáltatást kívánja alkalmazottjától. Mivel pedig az ország megcsonkítása a gazdasági válságot alkalmazotti vonatkozásban egyszerre két oldalról is kimélyítette azzal, hogy a vevőkört: a természetes piacot harmadára csökkentette, viszont a megszállott területről beözönlő intelligencia minden kereseti lehetőség megszerzésére törekedett; így munkanélküliség és különösen a magánalkalmazotti munkanélküliség sok más kedvezőtlen és jelentősen számításba jövő körülmény közbejöttével tragikus arányokat öltött.

A munkaadók ezt a számukra jelentkező egyetlen konjunkturát nagyjából meg lehetőségen ki is használták és használják. Mind kevesebb az az üzem és vállalat, amely normális munkaidő mellett dolgoztatja alkalmazottait és mindinkább szaporodik azon vállalatok száma, melyek a munka — teljesítményt a munkaidő folytonos emelésével minden létszámsökkentésen keresztül is fokozni törekcszenek. És, mert az alkalmazottnak ma két választása lehet: vagy a biztos elpusztulás, vagy a vegetálás minden feltétel nélkül, ez utóbbi biztosítására kénytelen szó nélkül belenyugodni a munkaadó által diktált minden munkaidőbe.

Az ingyen tulorázásokon ma már nagyrészt tulvagyunk, mert a munkaadó egyszerűen kijelenti, hogy a munkaidő napi 9—10—11 óra, vagy több és akinek nem tetszik, ám nincs a vállalathoz láncolva...

Hiába szól minden szociális érv rövidebb, vagy mondjuk így: rendes munkaidő mellett. Hiába tudja mindenki, hogy a tulfeszített munka az egészséget aláássa, a hosszú munkaidő és kevés pihenés lerombolja a szervezetet, fogékonyá teszi a betegségek iránt és a kis létszám féktelen kihatásnlása az állástalanságban elvesző magánalkalmazottak szájából üti

ki a száraz kenyeret. Hol vagyunk ma a szociális megértéstől?

Ily körülmények között a magánalkalmazottak társadalmi szivszorongva lesi, hogy mutatkozik-e valahol készség abban az irányban, hogy ezen tűrhetetlen állapoton némi enyhülés történjen.

Az bizonyos, hogy a munkaadók általában, önszántukból nem hajlandók a munkaidő normalizálására. A magánalkalmazottak jogviszonyának törvénytervezetében ugyan volt elbújtatva egy-két vérszegény intézkedés, mellyel a munkaadók mohóságát a munkaidő terén enyhén fékezni igyekeztek volna, ha...

Csak hogy voltak ügyes kezek, akik még ezt a törvénytervezetet is — lefékeztek.

És mégis! Mégis csak történni kell valaminek.

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal alaposan előkészítette, a nemzetközi munkaügyi konferencia letárgyalta és elfogadta azt az egyezmény tervezetét, amely az alkalmazottak munkaideje rendezésének ügyét van hivatva szolgálni.

A nemzetközi munkaügyi konferencián minden állam-kormány és a munkaadók épp úgy, mint a munkavállalók képviselve vannak. Mégsem ringatjuk magunkat hiu ábrándban, hogy most már megoldást nyert a munkaidő szabályozásának kérdése. Még távolról sincs megoldva, mert az egyezményt *ratifikálni* is kell és *szankciókkal* kell ellátni. Különös jóstehetség pedig valóban nem szükséges ahhoz, hogy megjósoljuk azt a sok mű-akadályt, amit a megoldás útjába itt is és a külföldön is hordani igyekeznek.

Mégis, egy bizonyos: közelebb vagyunk a megoldáshoz és mindig többen támadnak, akik eltakarítják az utóból az akadályokat még akkor is, ha azok mesterségesek!

Kovács Gyula.

MEGHIVÓ

Minden tagunk, családtagjaik és ismerősök részére az **1930. évi október 4-én**, este 7 órai kezdettel a Budapesti Sportegyesület (**Millenáris versenypálya**, VII., Szabó József-u. 3. sz.) összes helyiségeiben — **székház-alapunk javára** — tartandó

szüreti táncmulatságra,

melyen különféle szórakoztató játékokon kívül **reggelig tart a tánc.** — Meghívók és jegyek szövetségünkben a hivatalos órák alatt átvehetők. Kívánatra meghívókat postán is küldünk. (Tagsági igazolvány pótolja a meghívót.) Jegyek október hó 3-áig előre váltva: Családjegy (3 személy) P 3.—. Személy-jegy P 1.20. Táncos-jegy főiskolai hallgatók részére P 1.—. Este a pénztárnál: Családjegy P 4.—. Személy-jegy P 1.50. — Felülfizetéseket a nemes célra való tekintettel köszönettel fogadunk és hirlapilag nyugtázunk. — A mulatságot — tekintettel a rendelkezésre álló fedett helyiségekre, — **rossz idő esetén is megtartjuk.** **Kartársak!** Ezen mulatságunk is az annyira szükséges társadalmi érintkezésünk ügyét szolgálja, ne sajnáljunk egy kis fáradságot minél nagyobb sikere érdekében.

Kulturbizottság.

Előleg

nem életkérdés, ugyan, de a tisztviselő, különösképpen pedig a magántisztviselő életében ennek szüksége nem ritkán jelentkezik. A minimumra redukált fizetés a még csekélyebbre redukált életlehetőségeket is alig-alig fedezi, s ha a sors valami különösebb nem várt kiadás elé állítja a tisztviselőt, egyetlen reménysége az előleg, mert a létért folytatott gigászi küzdelme, minden értékesíthetőt felemésztett és a legcsekélyebb tartalékolást is lehetetlenné teszi.

A köztisztviselőknek rendszeresített csekély kamatozású előleg áll rendelkezésére. A magántisztviselőket azonban, mind nagyobb és nagyobb mértékben fosztják meg a vállalatok a gyors segítség ezen még egyetlen megmaradtnak hitt lehetőségétől. A legtöbb vállalat ugyanis már teljesen beszüntette az előlegeket és így megszorult tisztviselőik előtt a megsegítés minden lehetősége bezárult.

Az ilyen saját hibájukon kívül bajba jutott kartársainkat veszi oltalmába hitelszövetkezetünk és kölcsönösségi csoportunk.

Mindkettő nemes hivatást teljesít. Hivatásuknak azonban csak akkor felelhetnek meg, ha kartársaink nem várják tétlenül az eseményeket, hanem idejében biztosítják maguk részére ezek segítségét.

Hitelszövetkezetünkbe való belépésünkkel ne várjunk addig, amíg kölcsönre fogunk szorulni, mert az igénylések elbírálásánál természetesen a régibb szövetkezeti tagok jönnek elsősorban figyelembe.

A kölcsönösségi csoporttal szemben gyakran hallunk ilyen megjegyzést: „Még nem akarok meghalni.” Hát ezzel se várjunk addig, hanem gondoljunk minden eshetőségre és hátramaradó szeretteinkre.

Tudjuk, hogy-sajnos-a jelenlegi lehetetlen helyzetben kartársaink még ezen iótékony intézményeinkbe való belépéshez szükséges néhány pengőt is nehezen nélkülözhetik, de jobb ma a kisebb baj, mint holnap a nagyobb. — Félre tehát a töprengéssel, kishitűséggel, endüljünk a cselekvés terére inkább ma, mint holnap.

Kedvessy György.

Az alkalmazottak munkaideje.

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal — mint annak idején beszámoltunk — az ez évi konferencia tárgysorozatába beiktatta az alkalmazotti munkaidő szabályozásának kérdését is. A tavalyi konferencia alkalmával kidolgozták az erre vonatkozó kérdőívet és a kormányok válaszai alapján az egységes szabályozás tervezetét megfelelőképp előkészítették.

A konferencia illetékes bizottsága ötödik ülésén: f. év. június 11-én foglalkozott az alkalmazotti munkaidő kérdésével. A bizottságnak 68 tagja volt, mégpedig 34 kormány- kiküldött, 17 munkaadó- és 17 munkavállaló kiküldött. A bizottság egyensúlyának biztosítása céljából úgy a munkaadók, mint a munkavállalók csoportjába tartozó minden tag 2—2 szavazattal rendelkezett.

A bizottság elnöke az olasz kormány megbízott: *Anselmi* választotta. A tagok egyrésze azt hangoztatta, hogy a kérdés még nem elég érett a megoldáshoz, viszont a többség az azonnali tárgyalás mellett volt. A szavazás alkalmával 58 szavazat mellett, 33 pedig ellene adatott le. A továbbiakban arról kellett döntenie, hogy egyezmény-tervezet, vagy

A Szövetség érted dolgozik; dolgoz Te is a Szövetségért!

pedig csak ajánlás alakjában vigyük a kérdést megoldásra. Az erre vonatkozó szavazás alapján 59 szavazattal 32 szavazat ellenében többséget kapott az előzetes egyezmény-tervezet, melynek tartalma a következő.

Egyezmény a munkaidőnek a kereskedelemben és irodákban történő szabályozásáról.

Jelen egyezmény a következő üzemek alkalmazottaira vonatkozik, akár köz- akár magánüzemek legyenek:

a) Kereskedelmi üzemek, beleértve a posta, távíró és távbeszélő ugymint a kereskedelmet szolgáló minden más üzem;

b) Üzemek és vállalatok, melyben az irodai munka tulnyomó.

c) Üzemek, melyek tulnyomóan kereskedelmi jellegűek.

Az egyezmény nem vonatkozik betegápoló intézetek, szállók, vendéglők, kávéházak, színházak és szórakozó helyek alkalmazottaira.

Az egyezmény mégis érvénnyel bír

a) felsorolt üzemek kereskedelmi, műszaki, üzemi és irodai alkalmazottaira;

b) az előbbieken felsorolt üzemek melléküzemeiben alkalmazottakra.

Egyes államokban az egyezmény hatálya alól kivonhatók:

a) A közintézmények, melyek alkalmazottai mint a közhatalom szervei működnek;

b) vezető és bizalmi állást betöltő egyének;

c) utazók és képviselők, ha működésük az üzem kivül történik.

Az egyezmény alapján munkaidőnek az az idő számít, mely alatt az alkalmazottak a munkaadó rendelkezésére állnak. Kivételnek a pihenő idők, melyek alatt az alkalmazottak nem állnak a munkaadó rendelkezésére.

Jelen egyezmény alá eső alkalmazottak munkaideje említett kivételek figyelembe vételével nem haladhatja meg a heti negyvennyolc és napi nyolc órát.

Megállapított (48 órás) heti munkaidő ugyanis beosztható, hogy a napi munkaidő a tíz órát ne lépje túl.

Általános munkamegszakítás esetén (szerencsétlenség, üzemi berendezések megsérülése stb.) a napi munkaidő az elveszett munkaidő behozása céljából alanti feltételek szerint meghosszabbítható;

a) Az elveszett munkaidő behozása évenként legfeljebb 30 napon keresztül történhet, meghatározott időkeretben;

b) a napi munkaidő meghosszabbítása egy óránál nem haladhat;

c) a napi munkaidő tartama tíz órát meg nem haladhat.

Az illetékes szervek az általános munkamegszakítás körülményeit, az elveszett munkaórák számát és a munkaidő tekintetében történő átmeneti intézkedéseket közölni tartoznak.

Ugyanígy keretben történhet elkerülhetetlen szükség esetében a túlórázás leltár-felvétel, zárlati munkák és más meghatározott esetekben. A túlórázt legalább 25 százalékkal magasabban kell fizetni.

Túlórázás csakis az érdekelt munkaadói és munkavállalói szervezetek meghallgatása után rendelhető el, különös figyelemmel az illetékes szervek által kötött kollektív szerződésekre.

Jelen egyezmény határményait minden állam kormánya háboru, vagy más olyan esetben, mely az

állambiztonságát veszélyezteteti, hatályon kívül helyezheti.

A szokásos vagy egyezség alapján már fenálló kedvezőbb viszonyokat jelen egyezmény nem befolyásolhatja.

Az egyezmény hatékonyan végrehajtandó. A munkaadók köteleztetnek arra, hogy a hivatalos szervek által meghatározandó módon a munkaidő kezdetét és végét nyilvánosan közöljék. Ugyanígy közlendő a pihenési idő. Minden munkaidő meghosszabbítás és az ezért teljesített ellenszolgáltatás listára vezetendő.

Minden tagállam, mely jelen egyezményt ratifikálja, tartozik büntető rendelkezésekkel az egyezmény határményainak betartását biztosítani.

Módosító javaslatok révén a német, osztrák, magyar, svéd és szejci kormány megbízottak törölni kívánták azt a rendelkezést, hogy az egyezmény a betegápoló intézetek, szállók, vendéglők és szórakozó helyek kereskedelmi, műszaki, üzemi és irodai alkalmazottaira kiterjesztessék.

A lengyel munkavállaló megbízott javaslata oda irányult, hogy azon alkalmazottak munkaideje, akik tulnyomóan irodai munkát végeznek a heti 42 órát és napi 7 órát meg ne haladhassa.

A német, osztrák, francia és szejci kormány megbízottak törölni kívánták 18 éven aluli alkalmazottak különleges kedvezményét.

A munkavállalók csoportja többek között azt javasolta, hogy a munkaidő túlórázás alkalmával a napi 9 órát ne haladhassa meg.

A munkavállalók egyébként az egyeztetés alkalmával felvetették azt a gondolatot is, hogy azok az alkalmazottak, akik irodai gépekkel dolgoznak, vagy akik munkája rendkívül fárasztó, valamint akik munkájukat pince-helyiségben avagy általában higiénia szempontjából hiányos körülmények között végzik, rövidebb munkaidővel birjanak. Ezt a javaslatot azonban a bizottság 49 szavazattal 32 ellenében elvetette.

Végül ugyanez a bizottság még a fenti egyezménytervezetből kihagyott alkalmazottakra nézve fogadott el ajánlás tervezeteket. Így elfogadták a színházak és nyilvános szórakozó helyek; a szállók, vendéglők és hasonló üzemek; valamint a kórházi alkalmazottak munkaidejének szabályozására irányuló ajánlás tervezeteket.

A tanácskozásokon a magyar alkalmazottak részéről Tobler János országgy. képviselő, a szakszervezeti központ elnöke vett részt. Rendkívül nagy tevékenységet fejtett ki a konferencián nemzetközi szövetségünk Christophe kartársunk vezetésével.

A konferencia többsége a bizottság javaslatait elfogadta és így annak életbe-lépéséhez már csak a tagállamok ratifikációja szükséges.

A konferencia tárgyalási anyagára különben még visszatérünk.

Miért?

A Köztelek egyik számában két hirt olvastam: az egyik a Tessedik közép-foku gazdasági tanintézet hire volt, melyben közlik a most végzett első öreg gazdák egyesületének megalakítását, mely hivatva lesz a végzett „képesített gazdák” és a tanintézet között a kapcsolatot fenntartani. A másik az egyik mezőgazdasági szakiskola (azelőtt földmives iskola) hirdetése volt, melyben az iskola hirdeti, hogy az iskolát ez évben végzők között több egyén gazd. altiszti (gazdai) állásra — néhány irodai munkára és gazdaság önálló vezetésére alkalmas egyén van, kiket — a

gazdaságok megkeresésére az iskola igazgatója ajánlani fog.

A szociális elgondolásnak oly szép eseteivel állunk itt szemben, hogy önkénytelenül vissza kell gondolnunk a középfoku erdészeti szakoktatás múltjára. Miért nem lehetett ez így nálunk is? Miért vagyunk mi mostoha gyermekei annak a földnek, amit ha más módszer szerint is — de épügy tesz jövedelmezővé az a „képesített gazda” vagy az a földmives iskolát végzett ispán, mint mi, erdészek.

A szaklapok hallgatnak rólunk, minősítésünk még ma sincs, az erdőtörvény tervezetében egyszerűen elejtettek, az erdőőri iskolákkal egy nivóra súlyosztottak bennünket. Iskolánkban a felvételt beszüntették, dacára, hogy életrevalóságunkat már e rövid idő alatt is eléggé bebizonyítottuk. Vagy talán éppen ezért?

A földmives iskola igazgatósága maga ajánlja kezelésre a kiválóbbakat, miért akarják tőlünk elvenni ezt, mikor bennünket egyenesen erre képeztek ki? Miért nem kaphatjuk meg a földmívelésügyi minisztérium hatáskörében a kinevezést a XI. fizetési osztályba, mint azt több kartárs más minisztérium alá tartozó beosztásban megkaphatja?

Ez a nagy miért vonul végig egy évtizedes munkásságunkon, ez keseríti meg az életünket és ezeknek az anomáliáknak a megszüntetését kérjük, várjuk a földmívelésügyi miniszter urtól, aki megértésének a tanujelét adta, mikor elnökünknek ismét megígérte helyzetünk, elhelyezkedésünk rendezését az új erdőtörvény keretén belül és kívül.

Szerzett jogokat elvitatni nem lehet, különösen akkor, mikor azt az államhatalom maga adja meg.

Ha az intézet fenntartása bármely oknál fogva nem történhetik meg, vagy az ország közgazdasági helyzete, a magánerdő birtokosok ezirányú igénye, — aminek éppen az ellenkezőjét tapasztaljuk — ezt követeli meg, igen! szüneteltessek a középfoku szakképzést addig, míg az ország nyomasztó helyzete, a trianoni béklyóval együtt megszűnik és visszakapjuk erdőkoszorus Kárpátjainkat, — de gondoskodjanak annak a 160 szakembernek tanulmányaikhoz méltó elhelyezkedéséről, adják meg a középfoku minősítést, hogy mint ilyen, szükség esetén más pályákon is elhelyezkedhessünk. Szüntessék meg azt a kálváriát, amit 1921 óta járunk, legyen vége kinos helyzetünknek és kapjuk meg végre azokat, amiket 1918-ban az iskola megnyitása alkalmával kilátásba helyeztek!

Magunkra hagyva, egyedül szövetségünk erejében és agilitásában bízva, nézünk szembe a jövővel. Bizunk a földmívelésügyi miniszter ur ígéretében, de bizunk a Magyarok Istenében, hogy nem engedik sorsunkat a jelen viharában elveszni és megkapjuk azt, amit megígérték, amit megérdemlünk, — amire jogot szereztünk, a középfoku minősítés elismerését, az erdő kezelését, statusunk rendezését, állami alkalmaztatásunkat — és megkapja a magyar erdőgazdaság végre a rendezett minősítésű, középfoku M. Kir. Erdészeti Tanintézetet!

Péterfay József.

Halálozások. Pospischl Stefánia kartársnőnk, a Stephaneum Nyomda tisztviselőnőjének édesanyja f. hó 18-án meghalt. — Balassa Lajos zalamegyei segéderdész kartársunk meghalt. A hozzátartozók fájdalomban igaz részvétellel osztozunk.

Kereskedelmi nyomda, Ügynök-utca 11. Tel. Aut. 136—67.

Felhívás!

Felhívjuk tagtársaink figyelmét arra a fontos körülményre, hogy **ügyészünk** Szövetségünk hivatalos helyiségében ezentúl minden hó 15-én és utolsó napján tartja hivatalos óráit.

Ezen változás kizárólag taotársaink érdekében történik, mivel a felmondásokat rendesen ezen napokon eszközlik és így Szövetségünk alkalmat akar nyújtani a tagtársaknak ahhoz, hogy kétes esetekben ügyészünk-től a felmondásokra vonatkozó felvilágosítást azonnal megkaphassák.

Szükségét látjuk ennek azért, mert ügyészünket sok esetben akkor keresik fel tagtársaink és akkor óhajtják igényeiket peresíteni, amikor a kényesebb ügyekben k nem ismerve magukat, már helytelen intézkedéseket, vagy kijelentéseket tettek. Viszont, ha fent jelzett napokon ügyészünket a felmondás megtörténte után tagtársaink azonnal felkeresik, mindez meg nem történhet.

HIREK.

A Keresztényszocialista Magántisztviselők Országos Szövetsége központi helyisége: Budapest, VIII., József-körút 49. II. emelet. Hivatalos órák: minden hétköznap d. e. 9—12-ig és d. u. 2—8-ig. Telefon: J. 409—69.

Hitelszövetkezetünk ugyanott. Hivatalos órái: a Szövetségével azonosak, pénztári órák hétfőn, szerdán és pénteken este 6—8-ig.

Szövetségünk ügyésze: Dr. Babits Sándor ügyvéd, Budapest, II., Filler-utca 11/a. Telefon: Aut. 537—50. Mindennap 1 $\frac{1}{2}$ 4 és 5 óra között fogad fenti irodájában. A Szövetség helyiségében is tart hivatalos óráit minden hó 15-én és utolsó napján este 6—7-ig.

Új kedvezmény tagjainknak A hihetetlenül rossz gazdasági viszonyok dacára úgy tapasztaltuk, hogy mégis csak vannak jobb helyzetben lévő kartársaink is, akiknek némi önmegtartóztatás árán sikerült családi ház megszerzésére is gondolni. Ezen kartársainkra gondoltunk, midőn érintkezést kerestünk a közeli, kies fekvésű, jó közlekedéssel megközelíthető érdi Vass József üdülőttelep vezetőségével és sikerült tagjaink részére a telekvételárban 10% kedvezményt kieszközölnünk. Ezen kedvezményes utalványok szövetségünkben díjmentesen kaphatók hétfőn, szerdán és pénteken este 1 $\frac{1}{2}$ 7—1 $\frac{1}{2}$ 9 óra között.

Jubileum. Stoffer Anna tagtársnőnk, a Ganz-gyár tisztviselőnője 25 éves szolgálati jubileumát tartotta. A munka ünnepéhez szívből gratulálunk!

Esküvő. Kapler Gézané és Schiller Frigyes, az Első Budapesti Gözmalom tisztviselői, Szövetségünk régi lelkes tagjai, f. évi augusztus hó 12-én tartották esküvőjüket. Gratulálunk!

Aranylakodalom. Skultéty Jenő választmányi tagunk szülei, Skultéty Ferenc és neje szül. Sipos Mária augusztus 3-án délután fél 6 órakor tartották aranylakodalmukat a vizivárosi Szent Anna templomban.

A Házinyulteryésztők Orsz. Szövetsége felhívásában foglalkozik a házinyulteryésztés gazdasági előnyeivel. Érdeklődők forduljanak nevezett Szövetséghez, melynek címe: Csillaghegy, Budapest mellett.

Kárpitos mester, megbízható, szövetségi tagoknak nagyon jutányosan vállal mindennemű kárpitos munkát. Cím: Skultéty Ferenc II. ker. Fő-utca 57.

Felelős szerkesztő és kiadó:

KOVÁCS GYULA.

Felelős üzemvezető: Ury Miklós